

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020-24289
Den 21. december 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 424 (MOF alm. del) stillet 30. november efter ønske fra Rasmus Nordqvist (SF).

Spørgsmål nr. 424

”Vil ministeren oplyse, i hvor mange tilfælde (antal og procent) Miljøstyrelsens væsentlighedsvurdering henholdsvis vurdering af farlige stoffer har ført til egentlig habitatkonsekvensvurdering og/eller afvisning af ansøgning til klaptilladelse?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

”Miljøstyrelsen har ikke en opgørelse over, hvor mange ansøgninger om genplacering af havbundsmateriale, der indeholder en habitatkonsekvensvurdering og/eller ender med helt eller delvist afslag, eller alternativ anvendelse af materialet, som følge af dialog med ansøger. På årsbasis er det kun få ansøgninger, som munder ud i en afgørelse om afslag.

Baggrunden herfor er, at ikke alle ansøgninger om genplacering af havbundsmaterialer ender med klappning på klappladser. En del ender med at blive nyttiggjort i anlægsprojekter, eller f.eks. tilslag i cementindustrien. En del af ansøgningerne om klappning munder ikke ud i en klaptilladelse, fordi dele af materialet ikke kan klappes på grund af materialets indhold af miljøfarlige stoffer. Ved oprensning af en havn vil nogle områder af havnens sediment kunne klappes, mens materiale fra andre områder i havnen må afvises. Ansøgeren vælger som regel på baggrund af dialog med Miljøstyrelsen at tilrette ansøgningen, således at de materialer, som ikke kan leve op til kravene, i stedet bringes på land. Miljøstyrelsen har ikke en opgørelse af, i hvor mange tilfælde det således sker, at ansøger selv vælger at ændre den oprindelige ansøgning på denne baggrund.

Ved ansøgninger om klappning vil ansøgeren som regel undlade at søge om klappning i et Natura 2000-område, hvis det er sandsynligt, at en væsentlighedsvurdering vil vise, at der kan være en væsentlig påvirkning af Natura 2000-området. Ansøger har også mulighed for at søge dialog med Miljøstyrelsen, inden en ansøgning indgives, så åbenlyst kritiske projekter opgives eller flyttes til en anden klapplad allerede inden, en ansøgning fremsendes.”

Lea Wermelin

/

Katrine Nissen